

РЕШЕНИЕ

№ 8952

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9716** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, подадена чрез юрк. Х., срещу Решение № 2255/14.05.2024 г., постановено по НАХД № 4707/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване издаденото наказателно постановление.

Постъпила е и частна жалба от председателя на КРС чрез юрк. М. срещу Определение (неправилно наименовано решение, арг. чл. 248, ал. 3 ГПК) № 4505/14.10.2024 г. по НАХД № 4707/2024 г. на СРС, постановено по реда на чл. 248 ГПК. В случай че не бъде уважена касационната жалба, се иска отмяната му и намаляване на присъдените на „Вайбър М.“ С.а.р.л. разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Я., която поддържа жалбите по посочените в тях съображения и допълнително изложени такива в ОСЗ. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – „Вайбър М.“ С.а.р.л- дружество, регистрирано и действащо съгласно законодателството на В. херцогство Л., в писмени отговори, подадени от адв. А. и адв. М. оспорва жалбите като неоснователни. Претендират се разноски.

В съдебно заседание ответникът се представлява от адв. А., която поддържа подадените отговори и моли за оставяне в сила на решението и на определението на СРС като правилни и законосъобразни.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 7/24.03.2023 г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл. 327, ал. 6 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ за нарушение на чл. 251е, ал. 2, изр. 1 ЗЕС на „Вайбър М.“ С.а.р.л е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева. Въззивият съд е осъдил КРС да заплати на „Вайбър М.“ С.а.р.л разноски по делото в размер на 1 905.00 лева. С определението от 14.10.2024 г. съдът е отхвърлил искането на КРС за изменение на решението в частта за разноските.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.10.2022 г., в 13:39 часа, „Вайбър М.“ С.а.р.л е получило чрез пълномощника му „М. и партньори“ Разпореждане от 30.09.2022 г. по ЧНД № 3837/ 2022 г. по описа на Районен съд Варна, с което на „А1 България“ ЕАД, „БТК“ ЕАД, „Йеттел България“ ЕАД и „Вайбър медия“ С. а. р. л., като предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и услуги, е разпоредено да предоставят на инсп. С. С., сектор „ИТ“ при отдел „Икономическа полиция“ при ОДМВР В. справка за 5 телефонни номера, касаеща данни по смисъла на чл. 251б, ал. 1 от ЗЕС, за:

- Проследяване и идентифициране на източниците на връзките;
- Идентифициране на направлението на връзките;
- Идентифициране на датата, часа и продължителността на връзките;
- Идентифициране на типа на връзките;
- Идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
- Установяване на идентификатор на ползваните клетки;
- Установяване на IMEI номера на апаратите, в които са поставяни СИМ картите.

В писмо от 06.10.2022 г. до ОДМВР В. (л. 37 от въззивното дело) дружеството е посочило, че единствената услуга, която е заявило пред КРС да осъществява, е VoIP, „при която услуга не се използват номера от националния номерационен план и се осъществяват изходящи повиквания към обществени телефонни мрежи“. Разяснено е, че потребителите с телефонни номера, посочени в разпореждането на РС Варна, не са използвали VoIP услуга. В писмото е посочено, че в базите данни на „Вайбър М.“ С.а.р.л се съдържа информация за време на разговор продължителност на разговор, номер на получателя, IP адрес, log файл, съдържащ информация за номерата, до които се изпращат съобщения, и датата на получаването им, но не и съдържанието на тези съобщения/ разговори. Изготвянето на подобна справка може да отнеме между 3 и 6 седмици поради значителния обем на данните. Обърнато е специално внимание, че

направените заявки подлежат на таксуване за обработката, като конкретният размер на таксата зависи от времевия период, за който се изискват записите- 200 щатски долара за първия месец и 50 щатски долара на месец след това на акаунт. Таксата се дължи независимо от количеството данни, които са открити. В случай че ОДМВР В. желае предоставянето на данни във връзка с услуги, използвани от потребителите с посочените в разпореждането телефонни номера, и различни от описаната VoIP услуга, се моли „Вайбър М.“ С.а.р.л да бъде уведомено писмено.

Във връзка с писмото от 06.10.2022 г., ОДМВР В. е изпратило запитване до КРС на 19.10.2022 г. (л. 42).

На 31.10.2022 г. от КРС е съставен констативен протокол на „Вайбър М.“ С.а.р.л.

С писмо от 09.12.2022 г. на гл. секретар на КРС до ОДМВР (л. 66) е посочено, че „Вайбър М.“ С.а.р.л неправилно е приложило разпоредбите на ЗЕС като не е изпълнило съдебното разпореждане. Посочено е още, че КРС е предприела действия по ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството.

С писмо от 19.12.2022 г. до „Вайбър М.“ С.а.р.л (л. 60) ОДМВР В., като се е позовала на даденото становище на КРС, е изисквала изпълнение на разпореждането на РС Варна.

С писмо от 22.12.2022 г. до ОДМВР В. (л. 68) „Вайбър М.“ С.а.р.л е предоставило справка относно данните, съхранявани от дружеството за потребители с номера, посочени в разпореждането на РС Варна.

На 11.01.2023 г. на „Вайбър М.“ С.а.р.л е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № С-001, срещу който дружеството е подало възражение. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че АНО незаконосъобразно е санкционирал дружеството, тъй като не е съобразил наличието на обективни причини за непредоставяне на поисканите данни. В писмото от 06.10.2022 г. дружеството изрично е посочило, че с оглед обема на справката, му е необходимо допълнително време, за да изпълни разпореденото от съда. Данните са предоставени в пълен обем на 22.12.2022 г., което изключвало наличието на противоправно бездействие от страна на „Вайбър М.“ С.а.р.л.

Решението на СРС е неправилно, налице е касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съгласно чл. 251б, ал. 1 ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
4. идентифициране на типа на връзката;
5. идентифициране на крайното устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

Според чл.251г, ал.1 ЗЕС достъпът до данните по чл. 251б, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за

предоставяне на достъп до данните.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.251е, ал. 2, изр. 1 ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 251г, ал. 1 и 2 и по чл. 251з, ал. 2, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 251г, ал. 6, т. 3.

Безспорно е по делото, че е налице разпореждане на съда по чл. 251г, ал. 1 ЗЕС, надлежно получено от „Вайбър М.“ С.а.р.л на 03.10.2022 г. в 13:39 ч. Съгласно чл. 251е, ал. 2, изр. 1 ЗЕС, дружеството е следвало да предостави посочената информация на длъжностното лице по чл. 251г, ал. 6, т. 3 ЗЕС до 6.10.2022 г. в 13:39 ч. Касае се за задължение, скрепено със срок за изпълнение. Срокът е законово определен и не зависи от обема на разпоредената за предоставяне информация или други обстоятелства, вкл. заплащане на такса за предоставянето ѝ. Неизпълнение в посочения срок представлява нарушение на чл. 251е, ал. 2, изр. 1 ЗЕС, за което се налага административно наказание по чл. 327, ал. 6 ЗЕС. Представянето на процесната информация едва на 22.12.2022 г. представлява смекчаващо обстоятелство, относимо към преценката за размера на наказанието, а не обстоятелство, изключващо ангажирането на административно-наказателната отговорност на дружеството. Следва да се посочи, че срокът по чл. 251е, ал. 2, изр. 2 ЗЕС за предоставянето на данните е съобразен със с шестмесечния срок по чл. 251б за съхранението им от предприятията. Необосновано дружеството определя, че може да предостави данните след 3 до 6 седмици особено предвид изначално краткия срок за съхранението им.

По отношение на изложеното в отговора на касационната жалба, настоящият съдебен състав намира следното:

Чл. 251б, ал. 1 ЗЕС създава задължение за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, каквото е „Вайбър М.“ С.а.р.л, да съхраняват посочената в т. 1- т. 6 от разпоредбата информация за срок от 6 месеца. Именно такава информация е разпоредено от РС Варна да бъде предоставена и с каквато очевидно дружеството разполага, след като я е предоставило на 22.12.2022 г. За пълнота следва да бъде посочено, че към датата на извършване на нарушението, както и към датата на издаване на НП е действала Наредба № 40 от 07.01.2008 г. за категориите данни и реда, по който се съхраняват и предоставят от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за нуждите на националната сигурност и за разкриване на престъпления (отм., ДВ бр. 69 от 16.08.2024 г.), в чл. 3 на която подробно е разписано какво представляват данните по т. 1 – т. 6 на чл. 251б, ал. 1 ЗЕС и каквито данни дружеството е предоставило на 22.12.2022 г.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че Решение № 2255/14.05.2024 г., постановено по НАХД № 4707/2024 г. на СРС, е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление. Отмяната на Решение № 2255/14.05.2024 г. по НАХД № 4707/2024 г. прави безпредметно обсъждането на постановления по делото съдебен акт в производство по чл. 248 ГПК.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер

на 100 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2255/14.05.2024 г., постановено по НАХД № 4707/2024 г. по описа на Софийски районен съд, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 7/24.03.2023 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

ОСЪЖДА „Вайбър М.“ С.а.р.л да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията сумата от 100.00 /сто/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.